

ΣΤΡΑΤΗΓΙΚΗ ΑΝΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΦΩΝΙΑΣ ΑΥΚΥΣ.

Γράφει ο Αντιστράτηγος ε.α Γεώργιος Επιτήδειος.

1. Τι είναι η Συμφωνία ΑΥΚΥΣ.

Η Συμφωνία **ΑΥΚΥΣ**, είναι μία Τριμερής Συμφωνία Ασφαλείας μεταξύ Αυστραλίας, Μ. Βρετανίας και ΗΠΑ, η οποία ανακοινώθηκε την 15^η Σεπτεμβρίου 2021. Εκτιμώ ότι το ακρωνύμιο ΑΥΚΥΣ, έχει δημιουργηθεί από συλλαβές των ονομάτων των χωρών που συγκρότησαν την Συμμαχία: Australia (AU) United Kingdome (K), United States (US).

Σκοπός αυτής της Συμμαχίας, είναι η συνεργασία των τριών χωρών στην περιοχή των Ινδικού και Ειρηνικού Ωκεανών, προκειμένου να αντιμετωπίσουν την Κίνα, την οποία θεωρούν απειλή για τα γεωστρατηγικά συμφέροντά τους στην υπόψη περιοχή. Συγκεκριμένα, θεωρούν πως η Κίνα απειλεί τις Γραμμές Θαλασσιών Επικοινωνιών από την Ινδία προς την Ιαπωνία και νοτίως της Αυστραλίας (**Στενά Μαλάκκας** μεταξύ Μαλαισίας και Ινδονησίας και **Σούντα** μεταξύ Ιάβας και Σουμάτρας). Τα συμμετέχοντα κράτη θεωρούν την Συμφωνία ΑΥΚΥΣ, ως την σημαντικότερη Συμφωνία στον κόσμο, κατά την τελευταία εξηκονταετία, στην προσπάθεια για απόκτηση ενισχυμένων επιχειρησιακών δυνατοτήτων, δεδομένου ότι θα αναπτύξουν ευρύτερη συνεργασία στον τομέα της πολεμικής τεχνολογίας. Επίσης, αξίζει να σημειωθεί και το γεγονός ότι, για πρώτη φορά, οι ΗΠΑ, απεφάσισαν να συνεργασθούν με κάποιον άλλο Σύμμαχό τους, πέραν των Βρετανών, στον τομέα της πυρηνικής τεχνολογίας.

Στα πλαίσια της Συμφωνίας, η Αυστραλία θα αποκτήσει, για πρώτη φορά, **πυρηνικά Υποβρύχια**, χρησιμοποιώντας την τεχνολογία που θα της παρέχουν οι ΗΠΑ. Για τον λόγο αυτόν αποφάσισε να ακυρώσει την συμφωνία που είχε υπογράψει, το 2016, με τη γαλλική εταιρεία **Naval Group** για ναυπήγηση **12** συμβατικών Υποβρυχίων (κίνηση με πετρελαιοηλεκτρικό κινητήρα), κλάσεως «Shortfin Barracuda» προς αντικατάσταση του στόλου των παλαιών Υποβρυχίων κλάσεως Collins που διαθέτει. Το ερώτημα το οποίο τίθεται είναι το γιατί ενώ τα Υποβρύχια Barracuda είναι πυρηνοκίνητα, η Αυστραλία δεν ζήτησε εξ' αρχής να τα παραλάβει από την Γαλλία, αλλά, παρήγγειλε τα συμβατικά και κατόπιν αθέτησε την συμφωνία.

Εξ αιτίας αυτής της εξελίξεως, η γαλλική εταιρεία θα υποστεί ζημία της τάξεως των **50 δις** δολαρίων Αυστραλίας (**31 δις Ευρώ**). Παρά το ότι η υλοποίηση της συμφωνίας αντιμετώπιζε εξ' αρχής προβλήματα λόγω καθυστερήσεων, εκείνο που εξόργισε την Γαλλία ήταν η προηγουμένη διαβεβαίωση της κυβερνήσεως της Αυστραλίας ότι η χώρα δεν σκοπεύει να αποκτήσει πυρηνικά όπλα. Μάλιστα, σε σχόλιο που ανήρτησε στο Twitter ο πρώην πρέσβης της Γαλλίας στις ΗΠΑ Ζεράρντ Αρό, αφού κατηγόρησε τις ΗΠΑ και Μ. Βρετανία για την στάση που τήρησαν απέναντι στην Γαλλία για το θέμα αυτό, διερωτήθηκε γιατί η Αυστραλία δεν επιδίωξε να προμηθευτεί πυρηνικά Υποβρύχια από τη Γαλλία, της οποίας, ολόκληρος ο στόλος Υποβρυχίων, αποτελείται από πυρηνοκίνητα σκάφη.

Η Αυστραλία, επέλεξε να αποκτήσει πυρηνικά Υποβρύχια, λόγω των Επιχειρησιακών **πλεονεκτημάτων** που παρουσιάζουν. Είναι ταχύτερα, στην ανοικτή θάλασσα εντοπίζονται δυσκολότερα σε σχέση με τα συμβατικά λόγω του ότι λειτουργούν σχεδόν αθόρυβα (βεβαίως δεν μπορούν να σιγήσουν εντελώς τον θόρυβο των υδραυλικών εγκαταστάσεων των αντιδραστήρων τους. Όμως, όταν ενεργούν στα βαθιά ύδατα των ωκεανών, έχουν την δυνατότητα να κρύβονται ανάμεσα σε ηχομονωτικά στρώματα ζεστού και κρύου ύδατος, ο θόρυβος απορροφάται, οπότε δεν απαιτείται να μειώσουν την ταχύτητά τους, σε αντίθεση με τα συμβατικά, τα οποία, περιορίζουν τον θόρυβο των κινητήρων, άρα και την ταχύτητα τους, μόνον όταν βρίσκονται σε ηλεκτρική λειτουργία). Επίσης διαθέτουν αυξημένες δυνατότητες συλλογής πληροφοριών, αποβιβάσεως Ειδικών Δυνάμεων, μπορούν να παραμένουν σε κατάδυση επί μήνες (81 ημέρες, έναντι 23 των συμβατικών, πρακτικά για όσο χρονικό διάστημα διαρκούν τα τρόφιμα για το πλήρωμά τους), να ταξιδεύουν σε μεγαλύτερες αποστάσεις και να μεταφέρουν μεγαλύτερα φορτία. Επίσης, ο πυρηνικός αντιδραστήρας που

εξασφαλίζει την κίνηση του Υποβρυχίου, δεν απαιτείται να τροφοδοτείται με καύσιμα καθ' όλη την διάρκεια των 30 ετών της Επιχειρησιακής ζωής του. Με την απόκτηση αυτών των Υποβρυχίων η Αυστραλία, θα διαθέτει σκάφη με δυνατότητα Επιχειρήσεων στον ανοικτό ωκεανό επί μεγάλα χρονικά διαστήματα, προκειμένου να φρουρεί τα εκτεταμένα θαλάσσια σύνορά της και, γενικά, να πραγματοποιεί προβολή ισχύος στην περιοχή των θαλασσιών οδών που διέρχονται από τα Στενά της Μαλάκκας έως τα ύδατα στα ανοικτά της Ταϊβάν. Εάν μάλιστα προστεθεί και η δυνατότητα προσβολής της ηπειρωτικής Κίνας με Πυραύλους μεγάλου βεληνεκούς από πυρηνοκίνητο Υποβρύχιο που βρίσκεται Ανατολικά των Φιλιππίνων, γίνεται αντιληπτό ότι η Αυστραλία διαθέτει αυτόματα σημαντικά διευρυμένη επιθετική ικανότητα. Συνεπώς μεταβάλλεται, η Στρατηγική Σχεδίαση στην περιοχή και η Αυστραλία γίνεται η εβδόμη χώρα στον κόσμο που διαθέτει πυρηνικά Υποβρύχια. Οι υπόλοιπες είναι οι ΗΠΑ, το Ηνωμένο Βασίλειο, η Ρωσία η Γαλλία, η Κίνα, και η Ινδία.

Ακόμη δεν έχει ανακοινωθεί ο χρόνος που απαιτείται για την κατασκευή και την απόκτηση Επιχειρησιακής Ετοιμότητας των νέων Υποβρυχίων. Εκτιμάται πως οι διαβουλεύσεις θα διαρκέσουν 18 μήνες και, σε μερικά χρόνια, η Αυστραλία θα αποκτήσει επαρκή αριθμό πυρηνικών υποβρυχίων. Επί πλέον δεν έχουν δοθεί πληροφορίες ούτε σχετικά με το είδος της τεχνολογίας που θα αποδεσμεύσουν οι ΗΠΑ, ούτε με τον τύπο του Υποβρυχίου που θα ναυπηγηθεί στην Αδελαΐδα, (ενδεχομένως να είναι είτε το Υποβρύχιο κλάσεως «Βιρτζίνια» της **General Dynamics**, είτε το βρετανικό κλάσεως «Astute», τα οποία δεν έχουν την δυνατότητα εκτοξεύσεως Πυραύλων με πυρηνικές κεφαλές), ούτε σχετικά με τον ρόλο του Ηνωμένου Βασιλείου στο πρόγραμμα. Μέχρι τότε οι ΗΠΑ θα συνεχίσουν τις Επιχειρησιακές δραστηριότητες των πυρηνικών Υποβρυχίων τους στην περιοχή, χρησιμοποιώντας την Ναυτική Βάση των Υποβρυχίων της Αυστραλίας "**HMAS STIRLING**" στο **Περθ**, λαμβάνοντας υπόψη και την απόφαση της Ν. Ζηλανδίας να μην ενταχθεί στην Συμφωνία AUKUS, ούτε να επιτρέψει την είσοδο πυρηνικών Υποβρυχίων στα ύδατά της.

Από την πλευρά της, η Αυστραλία, δηλώνει πως τα Υποβρύχιά της απλώς θα χρησιμοποιούν πυρηνική ενέργεια και δεν θα μεταφέρουν πυρηνικά όπλα. Εάν όμως ληφθεί υπόψη το ότι σχεδιάζει να κατασκευάσει **πυρηνικό αντιδραστήρα** στην **Αδελαΐδα** και, συνεπώς, να θέσει τις βάσεις για την παραγωγή πυρηνικών όπλων, η ειλικρίνεια του παραπάνω ισχυρισμού, τίθεται υπό αμφισβήτηση.

Τέλος η Συμφωνία ΑΥΚΥΣ περιλαμβάνει και **την απόκτηση από τα μέλη της**, μη επανδρωμένων Υποβρυχίων drones, πυραύλων Tomahawk, απόκτηση δυνατοτήτων στον κυβερνοχώρο, καθώς επίσης τεχνογνωσία για τεχνητή νοημοσύνη και κβαντικές τεχνολογίες.

2. Η Κινεζική Απειλή.

Κατά την διάρκεια της τελευταίας δεκαπενταετίας, η Κίνα, θέλοντας να κυριαρχήσει στη Νότια Σινική Θάλασσα, έχει αυξήσει σημαντικά τον αμυντικό προϋπολογισμό της και αποκτά τεχνολογία αιχμής, «με κάθε δυνατό μέσο», προκειμένου να εκσυγχρονίσει τις Ένοπλες Δυνάμεις της και να αυξήσει τις Επιχειρησιακές της Δυνατότητες. Στα πλαίσια αυτά υλοποιεί, σταδιακά αλλά γρήγορα, ένα τεράστιο πρόγραμμα παραγωγής Οπλικών Συστημάτων για τον Στρατό Ξηράς, Υπερηχητικών Αεροσκαφών (ταχύτητος άνω των 5 Μαχ), κατασκευής 3^{ου} Αεροπλανοφόρου, δημιουργίας πανίσχυρης Ακτοφυλακής η οποία, ουσιαστικά, μετατρέπεται σε ένα δεύτερο πολεμικό στόλο και Υπερηχητικών Πυραύλων Μέσου και Μεγάλου Βεληνεκούς. Βάσεις τέτοιων Πυραύλων κατασκευάζει σε ερήμους της Δυτικής Κίνας. Αναπτύσσει δυνατότητες παρεμβολών σε δορυφόρους και προσβολής τους με Συστήματα Λείζερ.

Σημαντικές προσπάθειες καταβάλει και στον τομέα του Κυβερνοπολέμου (Κυβερνοεπίθεση, Κυβερνοάμυνα και Αναγνώριση) επειδή θεωρεί πως ο έλεγχος του «Πεδίου των Πληροφοριών» αποτελεί προαπαιτούμενο για την επίτευξη της νίκης στον σύγχρονο πόλεμο. Επί πλέον η Κίνα, εκσυγχρονίζει την Αμυντική της Βιομηχανία, όχι μόνο για να παρέχει σύγχρονα Οπλικά Συστήματα στις Ένοπλες Δυνάμεις της, αλλά και για να πραγματοποιεί πωλήσεις και σε τρίτες χώρες. Οι τομείς στους οποίους δίνεται έμφαση είναι οι Υπερηχητικοί Πύραυλοι, η Νανοτεχνολογία, οι κβαντικές τηλεπικοινωνίες, η τεχνητή νοημοσύνη, τα αυτόνομα συστήματα, η ρομποτική κ.α. Τέλος, έχει θέσει σε εφαρμογή Στρατιωτικό Πυρηνικό Πρόγραμμα για την μεγάλου αριθμού πυρηνικών κεφαλών.

Σύμφωνα με αναφορά της **Υπηρεσίας Αμυντικών Πληροφοριών** (Defense Intelligence Agency) (**DIA**) του αμερικανικού Πενταγώνου, η παραπάνω προσπάθεια, έχει φέρει τις κινεζικές Ένοπλες Δυνάμεις «στα πρόθυρα της απόκτησεως κάποιων εκ των πλέον σύγχρονων Οπλικών Συστημάτων στον κόσμο». Οι δύο τομείς στους οποίους η Κίνα ενδεχομένως να αποκτά προβάδισμα έναντι των ΗΠΑ είναι τα Υπερηχητικά Αεροσκάφη (ταχύτητος άνω των 5 Μαχ) και οι Πύραυλοι Μέσου και Μεγάλου Βεληνεκούς.

Στηριζόμενη στα παραπάνω δεδομένα, η Κίνα αυξάνει συνεχώς την επιθετική της τακτική με αποτέλεσμα να δημιουργούνται εντάσεις σε διαφιλονικούμενες περιοχές του Ειρηνικού και στην Νότια Σινική Θάλασσα, όπου έχουν παρουσία και σημαντικά γεωστρατηγικά συμφέροντα και ορισμένες ευρωπαϊκές χώρες (Μ. Βρετανία, Γαλλία, Ολλανδία). Επειδή έχει δηλώσει και επισήμως ότι θεωρεί την Ταϊβάν τμήμα της κινεζικής Επικρατείας το οποίο πρέπει να ενταχθεί σ' αυτή, παραβιάζει συχνά και μαζικά τον χώρο της Ζώνης Αντιαεροπορικής Άμυνας της χώρας. Ενδεικτικά αναφέρεται πως την 1^η Οκτωβρίου 2021, 150 κινεζικά Μαχητικά Αεροσκάφη, παρεβίασαν την Ζώνη Αντιαεροπορικής Άμυνας της Ταϊβάν. Με δεδομένη την αποφασιστικότητα της τελευταίας να υπερασπισθεί την ελευθερία της αλλά, και την διεθνή υποστήριξη που απολαμβάνει, κυρίως από τις ΗΠΑ, είναι πολύ πιθανό το ενδεχόμενο να προκληθεί αντιπαράθεση στην Ανατολική Κίνα, τη Νότια Σινική Θάλασσα, αλλά και στο Στενό της Ταϊβάν. Συνεπώς, ο κίνδυνος να εξελιχθεί σε ένοπλη σύγκρουση, είναι ορατός.

Επί πλέον, οι χώρες της Δύσεως ανησυχούν για την επιθετικότητα της Κίνας εναντίον χωρών της περιοχής, η οποία εκδηλώνεται με την αμφισβήτηση των δικαιωμάτων των **βιετναμικών** εταιρειών γεωτρήσεων να πραγματοποιούν έρευνες για φυσικό αέριο, όπως επίσης και το δικαίωμα των **Φιλιππίνων** για αλιεία σε συγκεκριμένες περιοχές. Ανησυχία προκαλούν και οι εμπορικές κυρώσεις της Κίνας, σε βάρος διαφόρων χωρών, κυρίως της **Αυστραλίας** (ανεπίσημο εμπάργκο στις πωλήσεις αστακού, κρασιών, κριθαριού, άνθρακα, ζαχάρως και ξυλείας, εξ' αιτίας κατηγορίας της αυστραλιανής κυβέρνησης εναντίον της Κίνας, το 2020, ότι ευθύνεται για επιθέσεις στον Κυβερνοχώρο), αλλά και για τις επενδύσεις κινεζικών εταιρειών, σε υποδομές σε νησιά του Ειρηνικού. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα της δημιουργίας διπλωματικών σχέσεων με τα **Νησιά Σολομώντα**, τα οποία διέκοψαν τις αντίστοιχες σχέσεις τους με την Ταϊβάν. Συμφώνησαν να μισθώσουν σε κινεζική εταιρεία, το νησί **Τουλάγκι**, με την προοπτική να αναπτυχθούν οι τομείς του εμπορίου, της αλιείας, του τουρισμού και υποδομές, όπως η κατασκευή ενός διυλιστηρίου.

Το νησί Τουλάγκι, έχει σημαντική **Στρατηγική αξία**. Είναι μεν μικρό, εκτάσεως δύο τετραγωνικών χιλιομέτρων, με πληθυσμό 1.200 κατοίκων, διαθέτει όμως φυσικό λιμάνι με βαθιά ύδατα, το οποίο πληροί Στρατιωτικές προδιαγραφές, οπότε, είναι δυνατόν να χρησιμοποιηθεί και για Στρατιωτικούς σκοπούς. Αποτελεί πρώην Ναυτική Βάση της Ιαπωνίας σε απόσταση μερικών δεκάδων χιλιομέτρων από το **Γκουανταλκανάλ** (το

μεγαλύτερο από τα Νησιά Σολομώντα), το οποίο, ως γνωστόν, υπήρξε θέατρο σφοδρών μαχών κατά την διάρκεια του Δευτέρου Παγκόσμιου Πολέμου.

Άλλη μία παράμετρος η οποία πρέπει να ληφθεί υπόψη, διότι αποτελεί και αυτή ένδειξη της αυξήσεως της επιθετικότητας της Κίνας, είναι η κατασκευή, από το 2013, **τεχνητών νησιών σε αμφισβητούμενες** θαλάσσιες εκτάσεις, υπό την έννοια ότι αυτές θεωρούνται από τις ΗΠΑ, ως Διεθνή Ύδατα. Τα νησιά αυτά η Κίνα τα αξιοποιεί στρατιωτικώς κατασκευάζοντας κυρίως λιμάνια, αεροδρόμια, Βάσεις Πυραύλων και οχυρωματικά έργα. Όμως, τα υλικά κατασκευής των νησιών και των εγκαταστάσεών τους παρουσιάζουν το πρόβλημα ότι είναι εκτεθειμένα σε κινδύνους από τα καιρικά φαινόμενα που τα διαβρώνουν αλλά και τα απειλούν με καταστροφή όπως καταιγίδες, τυφώνες, σεισμοί, παλιρροιακά κύματα. Σύμφωνα με μη επιβεβαιωμένες πληροφορίες, το σκυρόδεμα πολλών κατασκευών έχει διαβρωθεί σε τέτοιο βαθμό, ώστε είναι υπό κατάρρευση, με κίνδυνο να δημιουργηθούν περιβαλλοντολογικά προβλήματα.

Η Κίνα ελπίζει ότι, σε περίπτωση συγκρούσεως, τα υπόψη νησιά θα αποτρέψουν την πρόσβαση αμερικανικών Αεροπορικών Δυνάμεων και Δυνάμεων Επιφανείας στη Θάλασσα της Νότιας Κίνας. Βέβαια, είναι δεδομένο, ότι τα νησιά, θα αποτελέσουν Στρατηγικούς στόχους για τις ΗΠΑ, που έχουν την δυνατότητα να τα προσβάλουν με Βαλλιστικούς Πυραύλους, Μη Επανδρωμένα Αεροσκάφη (UAVs), Μαχητικά Αεροσκάφη και Πυραύλους εκτοξευομένους από Πλοία Επιφανείας και Υποβρύχια. Γνωρίζοντας αυτούς τους κινδύνους, η Κίνα, αναπτύσσει σ' αυτά, για την προστασία τους, Συστήματα Ραντάρ και Αντιαεροπορικά Συστήματα.

Τα προαναφερθέντα, δικαιολογούν τόσο την ανησυχία των ΗΠΑ από την εντυπωσιακή αύξηση των Στρατιωτικών δυνατοτήτων της Κίνας και τον κίνδυνο που δημιουργεί αυτή στα Στρατηγικά τους συμφέροντα στις περιοχές των Ινδικού και Ειρηνικού Ωκεανών όσο και την μετατόπιση του ενδιαφέροντός τους στις περιοχές αυτές, προκειμένου να την αντιμετωπίσουν και να μην της επιτρέψουν να κυριαρχήσει σε ένα χώρο στον οποίο οι ΗΠΑ ασκούν αδιαφιλονίκητη κυριαρχία, από το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου. Διατηρούν Βάσεις σε νησιά από τη Χαβάη ανατολικά, έως το Γκουάμ, την Οκινάουα στην Ιαπωνία και, στην μέση του Ινδικού Ωκεανού, στην κοραλλιογενή Ατόλη **Ντιέγκο Γκαρσία**, όπου λειτουργεί μεγάλης Στρατηγικής αξίας, Αεροναυτική Βάση των Η.Π.Α. και της Μεγάλης Βρετανίας, για την Υποστήριξη και τον ανεφοδιασμό των Μονάδων του Πολεμι-

κού Ναυτικού και των Αεροσκαφών που ενεργούν στην ευρύτερη περιοχή. Για την Ιστορία, το **1973**, προκειμένου να εγκατασταθεί η Βάση, οι κυβερνήσεις των **ΗΠΑ και του Ηνωμένου Βασιλείου**, με τις τακτικές της λιμοκτονίας και του εκφοβισμού, **υποχρέωσαν** τους 2000 κατοίκους της Ατόλης, καταγομένους από την Ινδονησία, να αποχωρήσουν από την πατρίδα τους και να εγκατασταθούν στις Σεϋχέλλες και τον Μαυρίκιο. Με την Συμφωνία AUKUS, οι ΗΠΑ, συμβάλλουν στην αύξηση των στρατιωτικών δυνατοτήτων της Αυστραλίας και, επί της ουσίας, αποκτούν άλλη μια ενισχυμένη Βάση σε μέγεθος ηπείρου αυτή την φορά.

Η πίεση που αισθάνονται οι ΗΠΑ να κινηθούν γρήγορα ώστε να αντιμετωπίσουν, μακροπρόθεσμα, την κινεζική απειλή, αποθαρρύνοντας ή και ματαιώνοντας οποιαδήποτε μελλοντική προσπάθεια της Κίνας για περιφερειακή ηγεμονία, είναι έντονη. Ο λόγος αυτός τις ώθησε να υπογράψουν την Συμφωνία AUKUS εσπευσμένα, ένα μήνα μετά την αποχώρησή τους από το Αφγανιστάν, χωρίς να ειδοποιήσουν τους Συμμάχους τους και χωρίς να ενδιαφερθούν για τις αναπόφευκτες επιπτώσεις, λόγω του ότι θα μεταβληθούν σημαντικά οι ισχύουσες μέχρι τώρα γεωστρατηγικές ισορροπίες.

3. Οι Συνέπειες της Συμφωνίας AUKUS.

Η Συμφωνία AUKUS έγινε απροειδοποίητα και, σε συνδυασμό με το ότι συνάφθηκε σε μικρό χρονικά διάστημα από την αιφνιδιαστική και, «ανορθόδοξη», αποχώρηση των ΗΠΑ από το Αφγανιστάν, δεν άφησε πολλά περιθώρια να γίνει αντιληπτό το μέγεθος και το βάθος των γεωστρατηγικών και οικονομικών συνεπειών τις οποίες θα δημιουργήσει. Υπάρχουν όμως και κάποιες από αυτές που μπορούν εύκολα να διακριθούν.

Η πρώτη επίπτωση της Συμφωνίας, είναι η μείωση, έως πλήρης απαξίωση της αξιοπιστίας των ΗΠΑ, από τους Δυτικούς της Συμμάχους. Διεπίστωσαν ότι ενώ στήριζαν σε αυτές τις μεγαλύτερες προσδοκίες για συμβολή στην Άμυνά τους, η αμερικανική κυβέρνηση Μπάϊντεν τους αγνόησε, εγκατέλειψε τα προσχήματα και αποφάσισε να εστιάσει το ενδιαφέρον της Αμυντικής της Πολιτικής στην αντιμετώπιση της Κίνας. Με τον τρόπο αυτόν, υποβαθμίζεται η αξία των Δυτικών Συμμαχιών και τίθεται σε κίνδυνο η συνοχή του NATO, επειδή είναι πιθανό ακόμη και το ενδεχόμενο της διασπάσεως των χωρών που το συγκροτούν. Αυτό, είναι δυνατόν να συμβεί διότι, η νέα πολιτική που εγκαινίασαν οι ΗΠΑ με την Συμφωνία

AUKUS, παρέχει την δυνατότητα σε δύο ή περισσότερους Συμμάχους του NATO και της ΕΕ, να συνάψουν ανάλογη (με την AUKUS) Συμμαχία, όταν διαπιστώσουν ότι, τα πάσης φύσεως συμφέροντά τους συμπίπτουν, σε μεγαλύτερο βαθμό, από τα συμφέροντα των άλλων μελών της Συμμαχίας στην οποία ανήκουν κατά την παρούσα χρονική περίοδο. Ακόμη και αν παραμείνουν στην αρχική Συμμαχία, η οικειοθελής υποβάθμιση του ρόλου τους σε αυτή, δεν είναι δυνατόν να αποκλεισθεί.

Το ενδεχόμενο που προαναφέρθηκε απειλεί περισσότερο το NATO. Εάν συμβεί, οι επιπτώσεις θα είναι πολύ σημαντικές. Ως γνωστόν, το NATO, αποτελεί την μοναδική Αμυντική Συμφωνία της Δύσεως και δημιουργήθηκε με σκοπό να προστατεύσει την Ευρώπη από πιθανή επίθεση του Συμφώνου της Βαρσοβίας. Το Άρθρο 5 της Συνθήκης του NATO, προβλέπει πως επίθεση οποιασδήποτε τρίτης χώρας, εναντίον χώρας του NATO, αποτελεί επίθεση εναντίον ολόκληρης της Συμμαχίας και όλα τα κράτη μέλη της οφείλουν να υποστηρίξουν Στρατιωτικά το μέλος που δέχθηκε την επίθεση. Το Άρθρο 5 αποτελεί την βάση της Συλλογικής Άμυνας. Από τις αρχές της δεκαετίας του 1990, οπότε και διαλύθηκε η Σοβιετική Ένωση και εξέλειπε ο κίνδυνος, υπό την έννοια ότι η Ρωσία δεν έχει τις δυνατότητες για επιθετική ενέργεια κατά της Δύσεως, το NATO, προσπαθεί να εξεύρει τρόπο υπάρξεως, αναθεωρώντας, κατά τακτά χρονικά διαστήματα το Στρατηγικό Δόγμα του. Δεν έπαψε να θεωρεί εχθρό και εν δυνάμει κίνδυνο την Ρωσία. Παρ' όλα αυτά, εντοπίζει συνεχώς νέες μορφές απειλών, με βάση τις παγκόσμιες εξελίξεις, οι οποίες πρέπει να αντιμετωπισθούν. Για τον λόγο αυτόν, οι ΗΠΑ, από την εποχή ακόμη της κυβερνήσεως Ομπάμα, έχουν έλθει σε συνεχή προστριβή με τα λοιπά κράτη μέλη της Συμμαχίας. Επικαλούμενες την ήδη αυξημένη οικονομική συμμετοχή τους, τα πιέζουν να διαθέτουν για Στρατιωτικές Δαπάνες το 2% του ΑΕΠ τους, προκειμένου να μη μειωθούν οι Στρατιωτικές Δυνατότητες του NATO. Όμως, μετά την Συμφωνία AUKUS, γεννάται το ερώτημα εάν και κατά πόσον θα εξακολουθήσουν αυτή την τακτική, αυξάνοντας τις αντιδράσεις, άρα και τις τριβές εντός της Συμμαχίας, ή όχι. Στην περίπτωση που δεν την συνεχίσουν, η σταδιακή υποβάθμιση της στρατιωτικής αξίας του NATO θα είναι γεγονός. Άλλωστε αρκετοί εταίροι του NATO θεωρούν πως η Ρωσία δεν αποτελεί πλέον απειλή κατά των χωρών της Ευρώπης.

Το ουσιαστικό όμως πρόβλημα θα δημιουργηθεί, εφόσον κάποιο, ή κάποια μέλη του NATO, με πρότυπο την Συμφωνία AUKUS, συνάψουν Συμμαχία με χώρα **εκτός NATO**. Εάν η εκτός NATO χώρα δεχθεί ένοπλη

επίθεση από Τρίτη χώρα και, στα πλαίσια της παραπάνω Συμμαχίας τους οι χώρες του NATO εμπλακούν σε πόλεμο με την Τρίτη χώρα, θα εφαρμοσθεί το Άρθρο 5 της Συμφωνίας του NATO; Εάν ναι, τι θα συμβεί σε περίπτωση που κάποιο ή κάποια μέλη αρνηθούν να συμμετάσχουν στις εχθροπραξίες με το σκεπτικό ότι δεν ήταν τα κράτη μέλη εκείνα που δέχθηκαν την επίθεση, αλλά ενεπλάκησαν στις εχθροπραξίες εκ των υστέρων, οπότε κακώς εφαρμόζεται το Άρθρο 5. Η υποθετική αυτή περίπτωση έχει γίνει ήδη πραγματικότητα με την Συμφωνία AUKUS (ΗΠΑ, Μ. Βρετανία και Αυστραλία, χώρα εκτός NATO). Για να αντιμετωπισθεί ένα τέτοιο ενδεχόμενο, θα πρέπει να συζητηθεί ενδεχομένη τροποποίηση του κειμένου του Άρθρου 5. Επειδή όμως στο NATO ισχύει η Αρχή της Ομοφωνίας, είναι αμφίβολο ότι θα συμφωνηθεί αυτό. Θα αντιδράσουν πρωτίστως τα κράτη τα οποία θίγονται από την Συμφωνία AUKUS (Γαλλία και Γερμανία), ενδεχομένως και άλλα. Συνεπώς, κινδυνεύει, σε μεγάλο βαθμό, η ενότητα του NATO.

Η Συμφωνία επηρεάζει επίσης και την ΕΕ, δεδομένου ότι ενδέχεται να την οδηγήσει σε απόφαση για αναπροσαρμογή της Κοινής Εξωτερικής Πολιτικής και της Πολιτικής Άμυνας και Ασφάλειας. Συγκεκριμένα, είναι πολύ πιθανόν να υιοθετηθεί η θέση της Γαλλίας για εφαρμογή πολιτικής ίσων αποστάσεων τόσο προς τις ΗΠΑ, όσο και προς την Κίνα. Η Ρωσία αντιμετωπίζεται ακόμη ως εχθρός από αρκετές χώρες της ΕΕ. Ενισχύονται, επίσης, οι θέσεις εκείνων που υποστηρίζουν την ανάγκη να αυξηθούν οι Στρατιωτικές Δυνατότητες της ΕΕ και να δημιουργηθεί Αυτόνομος Στρατιωτικός Μηχανισμός. Οι άμεσες πάντως επιπτώσεις στον τομέα της Εξωτερικής Πολιτικής, έχουν ήδη εμφανισθεί. Η ΕΕ ακύρωσε την Σύνοδο με τις ΗΠΑ για την συνεργασία σε θέματα τεχνολογίας και εμπορίου, ενώ σίγουρα θα πληγούν και οι σχέσεις της με την Αυστραλία, κυρίως στον τομέα της κτηνοτροφίας (γαλακτοκομικά προϊόντα και προϊόντα κρέατος). Η Γαλλία ζήτησε από τους εταίρους της ΕΕ, την αναβολή των διαπραγματεύσεων για την Συμφωνία ελεύθερου εμπορίου με την Αυστραλία. Με την πρόταση αυτή συντάχθηκε και η Γερμανία, καλώντας, ταυτόχρονα, τις χώρες της ΕΕ να συνεργασθούν ώστε να εκφράζονται με κοινή φωνή.

Πλέον των πολιτικών επιπτώσεων, η ακύρωση από την Αυστραλία της παραγγελίας των γαλλικών Υποβρυχίων, προκάλεσε μεγάλα οικονομικά προβλήματα στην Γαλλία και οδήγησε στα πρόθυρα της οικονομικής κατάστροφής την κατασκευαστική εταιρεία Naval Group το μεγαλύτερο μέρος του μετοχικού κεφαλαίου της οποίας διατηρεί το γαλλικό δημόσιο. Πέραν

όμως της Γαλλίας, βλάπτονται οικονομικά και η Γερμανία και όσες από τις χώρες της ΕΕ είτε συμμετείχαν στην κατασκευή των Υποβρυχίων είτε ενεργούσαν ως υπεργολάβοι. Είναι συνεπώς αναμενομένη η οργή της Γαλλίας εναντίον των χωρών της ΑΥΚΥΣ η οποία εκδηλώθηκε όχι μόνο με τις δηλώσεις εναντίον της Μ. Βρετανίας που την κατηγόρησε για μόνιμο οπορτουνισμό αλλά και με την ανάκληση των Πρέσβων της στις ΗΠΑ και την Αυστραλία για διαβουλεύσεις. Άλλωστε, την οργή των Γάλλων έχουν ενισχύσει και δημοσιεύματα βρετανικών εφημερίδων, σύμφωνα με τα οποία η συμφωνία ΗΠΑ-Βρετανίας-Αυστραλίας δεν ήταν κεραυνός εν αιθρία, αλλά είχε συζητηθεί μυστικά κατά την διάρκεια της Συνόδου Κορυφής της G7, τον Ιούνιο 2021 στην Κορνουάλη.

Η γαλλική αντίδραση δικαιολογείται και από το γεγονός ότι η Συμφωνία ΑΥΚΥΣ δυσχεραίνει την εξυπηρέτηση των Στρατηγικών συμφερόντων της χώρας στις περιοχές των Ινδικού και Ειρηνικού Ωκεανών, στις οποίες διαθέτει υπερπόντιες κτήσεις, κυρίως νησιά (Μαγιότ, Ρεϊνιόν στον Ινδικό Ωκεανό, Γουαδελούπη, Μαρτινίκα, Άγιος Μαρτίνος, Ν. Καληδονία, Γαλλική Πολυνησία, Γαλλική Γουϊάνα στον Ειρηνικό). Ο πληθυσμός των παραπάνω εδαφών είναι περίπου 2 εκατομμύρια και η Γαλλία έχει αναπτύξει σε αυτά περίπου 7.000 Στρατιωτικό προσωπικό. Με τα υπερπόντια εδάφη της η Γαλλία είναι το **δεύτερο** μεγαλύτερο θαλάσσιο κράτος στον κόσμο, τουλάχιστον σε ότι αφορά τα ύδατα που ελέγχει. Μόνον οι ΗΠΑ διαθέτουν μεγαλύτερη ΑΟΖ. Συνεπώς η Γαλλία ενδιαφέρεται να έχει ισχυρή παρουσία στην περιοχή ώστε να εξασφαλίζει την ελευθερία της ναυσιπλοΐας στην Σινική Θάλασσα. Για τον λόγο αυτόν αναβαθμίζει τις σχέσεις της με την **Ινδία**, με την οποία έχει σύμπτωση απόψεων στα θέματα των αδεσμεύτων, αλλά και στην πολιτική της αντιμετώπισης της Κίνας, και ενδιαφέρεται να δημιουργήσει Στρατηγική Συνεργασία μεταξύ των δύο χωρών. Από την πλευρά της η Ινδία, ενδιαφέρεται να ενισχύσει την θέση της ως περιφερειακής δυνάμεως στον Ινδικό Ωκεανό, οπότε είναι, προφανώς επιθυμητή, η συνεργασία της με την Γαλλία, πυρηνική δύναμη που διαθέτει και αυτή πυρηνικά Υποβρύχια. Άλλωστε, η Ινδία έχει συμφωνήσει να αγοράσει από την Γαλλία αεροσκάφη RAFALE και 24 MIRAZE 2000. Η Γαλλία επίσης ανοίγει στο Πολεμικό Ναυτικό της Ινδίας και στα Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα τις γαλλικές Βάσεις στο **Τζιμπουτί**, και τη **Ρεϊνιόν**. Τον Σεπτέμβριο 2021, η Γαλλία και οι Ινδίες πραγματοποίησαν τριήμερη Ναυτική Άσκηση.

Στον αντίποδα λοιπόν των δυσμενών επιπτώσεων της Συμφωνίας, βρίσκεται η ευκαιρία για την αναβάθμιση του Στρατηγικού ρόλου της Γαλλίας στην διεθνή πολιτική σκηνή. Οι ΗΠΑ με την απόφασή τους να μετατοπίσουν το κέντρο βάρους της πολιτικής τους στην αντιμετώπιση της Κίνας, δίνουν στην Γαλλία την δυνατότητα να καλύψει το κενό που αφήνουν τόσο στην Ευρώπη, όσο και την Ανατολική Μεσόγειο και την Αφρική.

Άλλη μία συνέπεια της Συμφωνία ΑΥΚΥΣ, θα είναι η διευκόλυνση της προσεγγίσεως της Κίνας με την Ρωσία, σε Οικονομικό και Στρατιωτικό επίπεδο. Περισσότερα θα αναφερθούν σε άλλο σημείο της αναλύσεως.

Μία από τις επίσημες αντιδράσεις για την σύναψη της Συμφωνία ΑΥΚΥΣ, προήλθε και από την Διεθνή Εκστρατεία για την Κατάργηση των Πυρηνικών Όπλων (ICAN), η οποία ανέφερε ότι «η Συνθήκη κινείται σε λάθος κατεύθυνση στον λάθος χρόνο». Παράλληλα η Κίνα κατηγόρησε τα τρία μέλη της ότι εκμεταλλεύονται κενά του Διεθνούς Δικαίου, προκειμένου να διαδώσουν τους πυρηνικούς εξοπλισμούς. Βεβαίως, τα Υποβρύχια που θα κατασκευάσουν οι ΗΠΑ για την Αυστραλία δεν θα φέρουν πυρηνικά όπλα, ούτε υπάρχει στην Συμφωνία πρόβλεψη για κάτι τέτοιο. Φέρουν όμως πυρηνικούς αντιδραστήρες για την προώθησή τους. Αυτό δεν παραβιάζει μεν τις Συνθήκες για την μη διάδοση των Πυρηνικών Όπλων, εγκυμονεί όμως κινδύνους διαδόσεως της πυρηνικής ενέργειας. Τούτο διότι, επιτρέπει στα κράτη την αγορά πυρηνικών Υποβρυχίων, την κατασκευή πυρηνικών αντιδραστήρων και την χρησιμοποίηση της πυρηνικής ενέργειας. Επιπλέον, νομιμοποιούνται οι προσπάθειες εκείνων των κρατών που είτε θέλουν να αποκτήσουν πυρηνική δυνατότητα, είτε να αναβαθμίσουν το επίπεδο αυτής που διαθέτουν. Τέλος, απενοχοποιούνται, κυρίως το Ιράν, η Β. Κορέα και δευτερευόντως το Πακιστάν για τα οποία υπάρχουν υπόνοιες ότι αναβαθμίζουν τις πυρηνικές τους δυνατότητες προκειμένου να αποκτήσουν πυρηνικά όπλα, με αποτέλεσμα να υπονομεύεται, ή έστω να δυσχεραίνεται η προσπάθεια που καταβάλει η Διεθνής Υπηρεσία Ατομικής Ενεργείας (ΙΑΕΑ) για την μη χρησιμοποίηση της ατομικής ενέργειας για πολεμικούς σκοπούς. Η ήδη υφισταμένη, διεθνώς, περιπεπλεγμένη κατάσταση, σε ότι αφορά την χρησιμοποίηση της ατομικής ενέργειας από τα προαναφερθέντα κράτη, είναι πολύ εύκολο να ξεφύγει από κάθε έλεγχο, εάν αποφασίσουν να αντιδράσουν στρατιωτικά τα κράτη εκείνα που αισθάνονται πως απειλούνται (ΗΠΑ, Ν. Κορέα, Ισραήλ).

4. Στάση Ιαπωνίας και Ταϊβάν.

Η **Ιαπωνία** είναι ο σημαντικότερος σύμμαχος της Αμερικής στην Ανατολική Ασία, και καταβάλλει σημαντικές προσπάθειες για να αναβαθμίσει την αμυντική της δυνατότητα. Διαθέτει τεχνογνωσία σε συμβατικά υποβρύχια και Μη Επανδρωμένα Υποβρύχια (drones). Επί πλέον, αναπτύσσει υπερηχητικά όπλα, επεκτείνει το βεληνεκές των Πυραύλων Μεγάλου Βεληνεκούς καθώς επίσης και των πυραύλων Κρουζ εναντίον πλοίων. Είναι μία από τις χώρες της περιοχής, η οποία έχει γίνει αποδέκτης της επιθετικότητας της Κίνας, με την οποία έχει διαφορές. Αντιμετωπίζει καθημερινά προκλήσεις από κινεζικά αεροσκάφη και πλοία γύρω από τα ακατοίκητα νησιά Σενκάκου, τα οποία η Κίνα διεκδικεί ως δικά της με το όνομα Ντιαογιού.

Από 14 έως και 17 Οκτωβρίου 2021 η Ρωσία και η Κίνα πραγματοποίησαν κοινές Ναυτικές Ασκήσεις στη Θάλασσα της Ιαπωνίας στο πλαίσιο της διμερούς ναυτικής συνεργασίας τους. Κατά την διάρκεια της ασκήσεως στολίσκος δέκα πλοίων, πέντε κινεζικών και πέντε ρωσικών, διέπλευσε τον Πορθμό Τσουγκάρου, που βρίσκεται μεταξύ του κυρίου νησιού της Ιαπωνίας Χονσού, και του βορειότερου νησιού Χοκάιντο. Είναι ένα στενό θαλάσσιο πέρασμα, διεθνούς ναυσιπλοΐας, που χωρίζει την Θάλασσα της Ιαπωνίας από τον Ειρηνικό Ωκεανό, ελεύθερο στην διεθνή ναυσιπλοΐα, συμπεριλαμβανομένων και των πολεμικών πλοίων. Η δραστηριότητα αυτή συνέβη για πρώτη φορά και εκπρόσωπος του Υπουργείου Άμυνας της Ιαπωνία, το οποίο παρακολούθησε στενά τις Ασκήσεις στην περιοχή, επιβεβαίωσε πως «δεν έγινε παραβίαση των χωρικών υδάτων, ενώ τηρήθηκαν οι κανόνες της διεθνούς ναυσιπλοΐας».

Η ανάγκη για γεωπολιτική συσπείρωση των χωρών της περιοχής με σκοπό την Διπλωματική και Στρατιωτική αντιμετώπιση της Κίνας, οδήγησε, το 2007, τον Πρωθυπουργό της Ιαπωνίας Άμπε στην πρωτοβουλία να δημιουργήσει μία Τετραμελή μορφή Συμμαχίας, γνωστή ως **QUAD** (Quadrilateral Security Dialogue – QSD (Τετραμερής Διάλογος Ασφαλείας) ή απλώς Quad). Αποτελείται από τις **ΗΠΑ, Αυστραλία, Ιαπωνία και Ινδία** και υπάρχει η πρόβλεψη να εντάξει στις τάξεις της τρία ακόμη μέλη (Βιετνάμ, Νέα Ζηλανδία και Ν. Κορέα). Αποσκοπεί στο να εξασφαλίσει την ελευθερία των θαλασσιών επικοινωνιών στην περιοχή των Ινδικού και Ειρηνικού Ωκεανών, με την καθιέρωση κανόνων ναυσιπλοΐας, τους οποίους πρέπει να σεβαστεί η Κίνα.

Επί του παρόντος, πέραν της ρητορικής, η Quad δεν έχει σημειώσει κάποια επιτυχία. Πολύ περισσότερο, δεν έχει αποτρέψει την Κίνα από το να απειλεί τα μέλη της. Συνεπώς, είναι βέβαιο πως τα μέλη της, είδαν θετικά και με ανακούφιση την Συμφωνία ΑΥΚΥΣ. Αντιλαμβάνονται πως στο εξής, δεν θα είναι μόνα τους στην αναχαίτηση της Κίνας. Η Ιαπωνία, η οποία αμέσως τάχθηκε υπέρ της Συμφωνίας, είναι πολύ πιθανό να επιδιώξει να συμμετάσχει σ' αυτή, κάποια στιγμή στο μέλλον. Κατά την παρούσα φάση, δεν έχει λόγο να βιάζεται. Οι εξελίξεις την ευνοούν να διαδραματίσει ηγετικό ρόλο τόσο εντός της Quad με επέκταση των δραστηριοτήτων της και σε άλλους τομείς όπως στις περιβαλλοντικές επιπτώσεις, τα έργα υποδομής, ακόμη και τα προγράμματα εμβολιασμού των κατοίκων χωρών της Ασίας, όσο και σε αμυντικές συνεργασίες με τα κράτη της ΑΥΚΥΣ, αλλά και την Γαλλία.

Η **Ταϊβάν**, η οποία ζει συνεχή, σχεδόν, εκφοβισμό από την Κίνα, ήταν επόμενο να υποστηρίξει αμέσως την Συμφωνία ΑΥΚΥΣ. Άλλωστε, η συμμετοχή των ΗΠΑ στην Συμφωνία, δεν αφήνει περιθώρια να υποστηριχθεί, κάτι διαφορετικό, από την άμεση προστασία της Ταϊβάν από όλα τα μέλη, σε οποιαδήποτε σοβαρή διαμάχη της με την Κίνα. Όπως έχει ήδη αναφερθεί, η δυνατότητα προσβολής της ενδοχώρας της Κίνας είτε από τα νέα πυρηνικά Υποβρύχια της Αυστραλίας, είτε από Υποβρύχια άλλης χώρας που θα ελλιμενίζονται στην Ναυτική Βάση του Περθ, έχει ανατρέψει τα νέα Στρατηγικά δεδομένα. Η περίπτωση όμως της Ταϊβάν παρουσιάζει ιδιαιτερότητες και ευαισθησίες. Δεν θα ήταν υπερβολή να ισχυρισθούμε ότι, τηρουμένων των αναλογιών, η Ταϊβάν αποτελεί για την Κίνα, ότι η Ουκρανία για την Ρωσία υπό την έννοια ότι, το λιγότερο, δεν θα δεχθεί οποιαδήποτε μεταβολή της παρούσης, ρευστής έστω, καταστάσεως, όποιες ιδιομορφίες και αν παρουσιάζει αυτή. Δεν πρέπει λοιπόν να περιμένουμε ένταξη της Ταϊβάν στην Συμφωνία ΑΥΚΥΣ. Δεν υπάρχει λόγος να προκληθεί η Κίνα, όταν το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα (υποστήριξη Ταϊβάν), είναι δυνατόν να επιτευχθεί με άλλους τρόπους. Από την άλλη πλευρά και η Κίνα, δεν προβλέπεται να υλοποιήσει τις απειλές της κατά της Ταϊβάν, χωρίς να έχει αποφασίσει να προκαλέσει Παγκόσμιο Πόλεμο.

5. Στάση Κίνας και Ρωσίας.

Η **Κίνα** αντέδρασε με ψυχραιμία στην ανακοίνωση της Συμφωνίας ΑΥΚΥΣ. Κατηγόρησε τις χώρες της Συμφωνίας ότι ακολουθούν μία πεπαλαιωμένη μορφή Ψυχρού Πολέμου και διερωτήθηκε για το κατά

πόσον η Αυστραλία θα παραμείνει πιστή στην πολιτική της μη Διασποράς των Πυρηνικών Όπλων. Ο κυβερνητικός εκπρόσωπος της Κίνας, Zhao Lijian, δήλωσε ότι η συνεργασία για τα Υποβρύχια «υπονομεύει σοβαρά την περιφερειακή ειρήνη και σταθερότητα, εντείνει την κούρσα των εξοπλισμών και υπονομεύει τις διεθνείς προσπάθειες της μη διάδοσης των Πυρηνικών Όπλων». Όμως, η εφημερίδα «Global Times» η οποία τηρεί σκληρή γραμμή, προειδοποίησε πως οι Στρατιώτες της Αυστραλίας, θα είναι οι πρώτοι Στρατιώτες της Δύσεως, που θα χάσουν την ζωή τους στην περιοχή της Σινικής Θάλασσας.

Μετά την υπογραφή της AUKUS, η Κίνα βρίσκεται αντιμέτωπη με νέα Γεωστρατηγικά δεδομένα. Μέχρι τώρα, υπολόγιζε ότι ήταν πιθανόν να αντιμετωπίσει παρεμβάσεις μόνον από το Ναυτικό των ΗΠΑ και της Ιαπωνίας, στην προσπάθειά της να κυριαρχήσει στρατιωτικά στις γειτονικές θάλασσες, ειδικά στη θαλάσσια περιοχή γύρω από την Ταϊβάν. Τώρα έχει να αντιμετωπίσει ένα «ενιαίο μέτωπο», κάτι το οποίο προσπαθούσε να αποφύγει. Είναι συνεπώς υποχρεωμένη να αναπροσαρμόσει την πολιτική της στην νέα πραγματικότητα ώστε να αποτρέψει την εδραίωση και ενίσχυση της νέας εναντίον της Συμμαχίας. Ο νέος στόλος των πυρηνικών Υποβρυχίων θα παραδοθεί στην Αυστραλία πιθανώς εντός της δεκαετίας του 2030, οπότε η Κίνα έχει κάποιο χρονικό περιθώριο να αντιδράσει.

Εκτιμάται ότι δεν θα εγκαταλείψει την ήπια συμπεριφορά που επιδεικνύει μέχρι σήμερα, θα εντείνει όμως τις προσπάθειές της να ισχυροποιήσει την θέση της σε όλους τους τομείς. Μία κίνηση προς την κατεύθυνση αυτή είναι η περαιτέρω **ενίσχυση της συνεργασίας της με την Ρωσία**. Οι δύο χώρες έχουν κοινά οικονομικά και αμυντικά συμφέροντα. Η Κίνα στηρίζει την οικονομία της Ρωσίας διότι αποτελεί τον μεγαλύτερο πελάτη της στην εξαγωγή υδρογονανθράκων. Για να εδραιώσουν τις μεταξύ τους σχέσεις αποφάσισαν να συνεργασθούν και στον Στρατιωτικό τομέα.

Το 2017 το ρωσικό και το κινεζικό Ναυτικό, πραγματοποίησαν κοινές Ασκήσεις στην Αγία Πετρούπολη. Η κοινή Ναυτική Άσκηση στην θάλασσα της Ιαπωνίας (14-17 Οκτωβρίου 2021) έκανε σαφές ότι η Κίνα δεν θα αντιμετωπίσει μόνη της τις δυνάμεις της AUKUS. Η Ρωσία από την πλευρά της, με την ανακοίνωση της Συμφωνίας AUKUS, έλαβε αναφανδόν θέση υπέρ της Κίνας. Η εκπρόσωπος του ρωσικού Υπουργείου Εξωτερικών Μαρία Ζαχάροβα δήλωσε: «Η Μόσχα αναμένει ότι η Καμπέρα, ως χώρα ελεύθερη από πυρηνικά, θα συνεχίσει να τηρεί τις υποχρεώσεις της», προσθέ-

τοντας ότι «η Αυστραλία, μια χώρα χωρίς πυρηνικά και πιστή συμμετέχουσα στη Συνθήκη Μη-Διάδοσης, θα συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις της και βάσει της Συμφωνίας δικλείδων ασφαλείας με τη Διεθνή Υπηρεσία Ατομικής Ενέργειας (ΔΟΑΕ) και το πρόσθετο πρωτόκολλο θα διασφαλίσει την απαραίτητη συνεργασία με τη ΔΟΑΕ προκειμένου να αποκλείσει τυχόν κινδύνους διάδοσης». Η Κίνα λοιπόν, θα προσπαθήσει να δημιουργήσει μία ευρύτερη Συμμαχία με κράτη που έχουν αντιπαραθέσεις με την Δύση, όπως η Β. Κορέα, το Ιράν, η Ινδία (εάν επιλυθούν οι μεταξύ τους διαφορές) και ίσως η Τουρκία (εάν διαρραγούν οι σχέσεις της με τις ΗΠΑ).

Η Κίνα επίσης, θα εντείνει τις προσπάθειές της για οικονομική διεξόδου σε διάφορες χώρες, προκειμένου να ελέγξει τις εξελίξεις στο διεθνές εμπόριο. Για τον λόγο αυτόν, αμέσως μετά την ανακοίνωση της ΑΥΚΥΣ, κατέθεσε επίσημη επιστολή εντάξεως στη **Συνολική και Προοδευτική Συμφωνία για την Εταιρική Σχέση στον Ειρηνικό Ωκεανό (CPTTP)**. Είναι μια προσπάθεια που ξεκίνησε το 2016 με πρωτοβουλία του προέδρου Ομπάμα, προκειμένου να εδραιώσουν οι ΗΠΑ την εμπορική οικονομική και πολιτική τους επιρροή στην περιοχή, ανακόπτοντας την συνεχώς αυξανόμενη ισχύ της Κίνας. Το 2017 ο πρόεδρος Τράμπ απέσυρε τη χώρα από τη συμφωνία, η οποία παρ' όλα αυτά τέθηκε σε ισχύ με πρωτοβουλία της Ιαπωνίας, το 2018.

Σύμφωνα με το Reuters, η ένταξη της Κίνας στη Συμφωνία αναμένεται να δώσει μια ακόμη ώθηση στις οικονομικές επιδιώξεις της. Επίσης, με την ένταξή της στην εμπορική αυτή Συμφωνία, θέτει τις βάσεις για περισσότερη συνεργασία με την Αυστραλία.

Το 2020, η Κίνα υπέγραψε μία δεύτερη μεγάλη διακρατική συμφωνία συνεργασίας με 14 ακόμη χώρες, την **Περιφερειακή Οικονομική Συνεργασία Κατανόησης (RCEP)** για ελεύθερο εμπόριο στη Νοτιοανατολική Ασία. Στόχος της είναι η σταδιακή μείωση των δασμών σε πολλές περιοχές. Η RCEP, αφορά μια οικονομική ζώνη που καλύπτει σχεδόν το ένα τρίτο της παγκόσμιας οικονομίας. Μπορεί να μην περιλαμβάνει περικοπές σε δασμούς στις εμπορικές συναλλαγές μεταξύ των μελών της, ωστόσο θεωρείται ιδιαίτερα σημαντική εξαιτίας του μεγέθους της αγοράς που δημιουργεί. Η περσινή συμφωνία ήταν η πρώτη στην οποία συμμετείχε η Κίνα, πέραν των διμερών εμπορικών συμφωνιών που συνάπτει και με άλλες χώρες του κόσμου. Με τις κινήσεις της αυτές, η Κίνα επιδιώκει να αποκτήσει ενεργό ρόλο και στις δύο μεγάλες συμφωνίες ελεύθερου εμπορίου στην Ασία και την Ωκεανία. Επεκτείνει την εμπορική της επιρροή σε μια τεράστια

οικονομική ζώνη σε όλο τον πλανήτη και απαντά στο επίπεδο τουλάχιστον του εμπορίου, στην εμπορική συνεργασία ΗΠΑ, Βρετανίας και Αυστραλίας μέσω της ΑΥΚΥΣ. Με την πολιτική αυτή επιδιώκει **να αφαιρέσει από τις ΗΠΑ την δυνατότητα** να χειρισθούν τα προβλήματα της ΝΑ Ασίας, με οποιοδήποτε άλλο τρόπο από εκείνο της Στρατιωτικής ισχύος.

Πέραν των προαναφερθέντων, η Κίνα συνεργάζεται με την Γαλλία για την αντιμετώπιση της μόλυνσης του περιβάλλοντος, στα πλαίσια της Συμφωνίας του Παρισιού. Αν και είναι η χώρα η οποία ρυπαίνει περισσότερο από οποιαδήποτε άλλη το περιβάλλον με εκπομπή αερίων του θερμοκηπίου, το 2019, εκμεταλλεύθηκε την αποχώρηση των ΗΠΑ από την Συμφωνία και υπέγραψε με την Γαλλία, συνεργασία για το κλίμα και την υπεράσπιση της βιοποικιλότητας, για τον καλύτερο συντονισμό των πρωτοβουλιών για την καταπολέμηση της κλιματικής αλλαγής.

Παράλληλα η Κίνα συνεχίζει να καταβάλλει έντονες προσπάθειες προκειμένου να ενισχύσει τις συμβατικές και τις πυρηνικές στρατιωτικές της δυνατότητες. Γνωρίζει πως υπολείπεται αρκετά των ΗΠΑ, κυρίως στον τομέα της πυρηνικής ισχύος και πως η κατάσταση αυτή δεν είναι εύκολο να ανατραπεί, στο εγγύς, τουλάχιστον μέλλον. Η διαπίστωση αυτή, την ωθεί στην απόκτηση προηγμένης πυραυλικής τεχνολογίας. Ήδη, από το 2019 έχει κατασκευάσει τον υπερηχητικό πύραυλο DF-17, Μέσου Βεληνεκούς (2.000 χιλιόμετρα) που έχει την δυνατότητα να φέρει και πυρηνικές κεφαλές. Πρόσφατα (Οκτώβριος 2021), η εφημερίδα Financial Times, έγραψε ότι, τον Αύγουστο 2021, η Κίνα αιφνιδίασε τις ΗΠΑ με την εκτόξευση, ενός υπερηχητικού πυραύλου με πυρηνικές δυνατότητες, ο οποίος έκανε τον γύρο της Γης σε χαμηλή τροχιά πριν κατευθυνθεί προς το στόχο του, από τον οποίο όμως απέκλινε περισσότερο από 30 χιλιόμετρα. Η Κίνα, βέβαια, διέψευσε τις πληροφορίες, υποστηρίζοντας ότι επρόκειτο για «δοκιμή ρουτίνας» ενός διαστημικού οχήματος. Αξίζει να σημειωθεί ότι, επί του παρόντος, **οι ΗΠΑ δεν διαθέτουν** υπερηχητικούς πυραύλους αλλά, προσπαθούν να αποκτήσουν.

Η **Ρωσία**, διαβλέποντας τον κίνδυνο να εξελιχθεί και η Αυστραλία σε πυρηνική δύναμη, καταφέρθηκε, όπως έχει ήδη αναφερθεί, από την πρώτη στιγμή, εναντίον της Συμφωνίας ΑΥΚΥΣ, εκφράζοντας την ανησυχία της για πιθανή παραβίαση του διεθνούς καθεστώτος της μη διαδόσεως των Πυρηνικών Όπλων. Αν και οι διατιθέμενες πληροφορίες σχετικά με τους Αντικειμενικούς Σκοπούς της Συμφωνίας είναι ελάχιστες, η Ρωσία, την μελετά και προσπαθεί να κάνει τις πρώτες εκτιμήσεις. Κατά την παρούσα

φάση εκτιμά ότι θα προκαλέσει ρωγμές στο NATO, δεδομένου ότι η Ευρώπη, δεν αποτελεί πλέον προτεραιότητα για τις ΗΠΑ, με αποτέλεσμα να υπάρχει πιθανό το ενδεχόμενο συνάψεως διμερών συμφωνιών κρατών μελών είτε μεταξύ τους είτε και με χώρες εκτός NATO. Είναι επίσης ορατό και το ενδεχόμενο να επικρατήσουν οι απόψεις για την δημιουργία Ευρωπαϊκού Στρατού. Τέτοιου είδους εξελίξεις θα βοηθήσουν την Ρωσία να ενισχύσει την θέση της απέναντι ενός υποβαθμισμένου NATO και, παράλληλα να χρησιμοποιήσει την Τουρκία ως «πολιορκητικό κριό» ακόμη και για την διάσπασή του, εάν φυσικά, το επιτρέψουν αυτό οι ΗΠΑ. Ήδη η Ρωσία στέλνει τα μηνύματά της και αρχίζει να εξετάζει τα αντανάκλαστικά του NATO, για το ενδεχόμενο επιθέσεώς του εναντίον της. Κατά την διάρκεια της κοινής, με την Λευκορωσία, Μεγάλης Κλίμακος Διακλαδικής Στρατιωτικής Ασκήσεως **ZAPAD 2021** (ΔΥΣΗ 2021) (9 έως 13 Σεπτεμβρίου 2021), ο Ρωσικός Στρατός πραγματοποίησε προσομοίωση συμβατικής και πυρηνικής προσβολής των Δυνάμεων του NATO στην Πολωνία. Σε κάθε περίπτωση η Ρωσία θα κινηθεί προσεκτικά και θα εκμεταλλευθεί τους αναμενομένους τριγμούς που θα προκαλέσει στις χώρες του NATO η Συμφωνία AUKUS. Παράλληλα θα ενισχύσει την συνεργασία της με την Κίνα, χωρίς να διακόψει τις επιμέρους σχέσεις της είτε με την ΕΕ ως σύνολο, είτε με διάφορες χώρες της σε διμερές επίπεδο, αλλά και την αναβάθμιση των Στρατιωτικών δυνατοτήτων της.

Στον τομέα αυτόν, πέραν της αυξήσεως των δυνατοτήτων της Αεροπορίας και του Ναυτικού της, η Ρωσία επιδιώκει να εκσυγχρονίσει τα Οπλικά και Πυραυλικά Συστήματα του Στρατού Ξηράς. Χαρακτηριστικό δείγμα αυτής της προσπάθειας, παρουσιάσθηκε κατά την διάρκεια της Ασκήσεως ZAPAD 2021, στην οποία χρησιμοποιήθηκαν και νέα, προηγμένης τεχνολογίας, μέσα και Οπλικά Συστήματα, μεταξύ των οποίων και ρομπότ που έχουν την δυνατότητα να πραγματοποιήσουν Επιθετικές Επιχειρήσεις και Αποστολές.

Συγκεκριμένα, χρησιμοποιήθηκε το Τεθωρακισμένο Όχημα Μάχης (TOMA) **Uran-9**, που έχει την εμφάνιση συμβατικού Άρματος Μάχης και ελέγχεται με τηλεχειρισμό. Μπορεί να εξοπλιστεί με Πυροβόλα και Συστήματα εκτοξεύσεως πυραύλων, ενώ διαθέτει αισθητήρες υπερύθρων ακτινών και ακτινών λέιζερ για τον εντοπισμό και την εμπλοκή στόχων. Επίσης το TOMA **Nerekhta**. Το συγκεκριμένο όχημα, εξοπλισμένο με πυροβόλο, έχει σχεδιαστεί για Επιχειρήσεις Αναγνωρίσεως σε περιοχές που θεωρούνται πολύ επικίνδυνες για να αποσταλούν Στρατιώτες. Χρησιμοποι-

ήθηκαν ακόμη τα τηλεκατευθυνόμενα ρομπότ τύπου **Platforma-M**. Είναι μικρών διαστάσεων ερπυστριοφόρα οχήματα (1,2 X 1,6 μέτρων), εφοδιασμένα με ένα(1) τυφέκιο Καλάσνικοφ, και τέσσερες (4) εκτοξευτές χειροβομβίδων, οπτικο-ηλεκτρονικά και ασύρματα Συστήματα Εντοπισμού Στόχων. Στα οχήματα αυτά υπάρχει η δυνατότητα να εγκατασταθούν και βάσεις εκτοξεύσεως διαφόρων όπλων. Επειδή κινούνται και κατά την διάρκεια της νύκτας χωρίς να αποκαλύπτουν την θέση τους, χρησιμοποιούνται σε αποστολές περιπολίας, προσβολής σταθερών και κινητών στόχων, καθώς επίσης και για παροχή υποστηρίξεως διά πυρών. Στην Άσκηση ZAPAD 2021, εξετέλεσαν με επιτυχία προσβολές εχθρικού προσωπικού, εντός κατοικημένων περιοχών. Στην υπόψη Άσκηση, χρησιμοποιήθηκε επίσης και η βελτιωμένη παραλλαγή του σοβιετικής κατασκευής Πυροβόλου 203 χιλ **2S7M Malka**. Έχει βάρος 46,5 τόνους, βεληνεκές 47 έως και 55 χιλιόμετρα και έχει την δυνατότητα να χρησιμοποιήσει ευρύ φάσμα βλημάτων και πυρομαχικών, μεταξύ των οποίων και βλήματα με πυρηνικές κεφαλές.

6. Η Συμφωνία AUKUS και η Ελλάδα.

Η Συμφωνία AUKUS υπήρξε αποτέλεσμα της αναπροσαρμογής της Εξωτερικής Πολιτικής των ΗΠΑ. Οι γεωστρατηγικές εξελίξεις των τελευταίων ετών σε παγκόσμιο κλίμακα, έκαναν τις ΗΠΑ να αντιληφθούν πως δεν είναι πλέον η μόνη και αναμφισβήτητη κυρίαρχος υπερδύναμη του πλανήτη, όπως συνέβαινε στο παρελθόν. Η Ρωσία, βασικός ανταγωνιστής τους κατά την διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου, αφού αντιμετώπισε με επιτυχία τα σοβαρά προβλήματα που δημιουργήθηκαν με την κατάρρευση του Κομμουνισμού, ανακτά με γρήγορους ρυθμούς την παλιά της ισχύ, ενώ η Κίνα, σε μικρό, σχετικά, χρονικό διάστημα, απέκτησε τεράστιες δυνατότητες, με αποτέλεσμα να απειλεί να ανατρέψει την παρούσα ισορροπία δυνάμεων, εις βάρος των ΗΠΑ. Παράλληλα, ορισμένες από τις χώρες που έχουν φιλικές σχέσεις με τις ΗΠΑ, όπως η Ινδία και η Γαλλία, έχουν αναβαθμίσει σημαντικά τις δυνατότητές τους και, προκειμένου να εξυπηρετήσουν τα συμφέροντά τους, ακολουθούν μία πολιτική η οποία δεν αντιστρατεύεται μεν τα συμφέροντα των ΗΠΑ, δεν εξαρτάται όμως, από αυτές, όπως συνέβαινε κατά το παρελθόν.

Προκειμένου να αντιμετωπίσουν αυτή την κατάσταση και να επικεντρωθούν στην αντιμετώπιση της Κίνας, την οποία θεωρούν ως την μεγαλύτερη απειλή, οι ΗΠΑ, ενός μεν συνήψαν την Συμφωνία AUKUS, αφ'

ετέρου δε, επέτρεψαν σε φιλικές τους χώρες, να κινούνται ελεύθερα εφαρμόζοντας την εθνική τους πολιτική σε διάφορες περιοχές του πλανήτη οι οποίες παρουσιάζουν σημαντική Στρατηγική αξία. Με τον τρόπο αυτόν οι ΗΠΑ εξασφαλίζουν την εποπτεία των συμφερόντων τους στις περιοχές ενδιαφέροντός τους και την αποτροπή της επεμβάσεως των ανταγωνιστών τους σ' αυτές. Ταυτόχρονα ικανοποιούν και τις επιδιώξεις των Συμμάχων τους, καθόσον τους επιτρέπουν να αναπτύσσουν πρωτοβουλίες που εξυπηρετούν τα συμφέροντά τους.

Μία από τις συμμαχικές χώρες που έχουν επωφεληθεί από την νέα πολιτική των ΗΠΑ, είναι η Γαλλία. Ο υποτιμητικός, γι' αυτήν, τρόπος με τον οποίο χειρίσθηκαν οι ΗΠΑ το θέμα της αγοράς των Υποβρυχίων της Αυστραλίας, επέβαλε τον κατευνασμό της Γαλλίας, ώστε να αποφευχθεί η δυναμική της αντίδραση που θα μπορούσε να προκαλέσει ακόμη και την διάσπαση του ΝΑΤΟ. Έτσι, επέτρεψαν στην Γαλλία να αποκτήσει αναβαθμισμένο ρόλο στην περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου. Ταυτόχρονα, μέσω της **«Στρατηγικής Εταιρικής Σχέσεως για τη Συνεργασία στην Άμυνα και Ασφάλεια»** με την Ελλάδα, που προβλέπει την αμοιβαία υποστήριξη σε περίπτωση επιθέσεως, η Γαλλία εξασφαλίζει καθοριστική επιρροή στο Αιγαίο, την Β, Αφρική και την περιοχή του Σαχέλ, όπου τα γαλλικά συμφέροντα διακυβεύονται από την σοβαρή εμπλοκή της Τουρκίας.

Από τις παραπάνω εξελίξεις ευνοήθηκε και η Ελλάδα. Η χώρα μας, λόγω των στρατηγικών επενδύσεων των ΗΠΑ σ' αυτήν αλλά και τις συμμαχίες που έχει συνάψει με τις Αίγυπτο Ισραήλ, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα και την αναβάθμιση των σχέσεών της με την Σαουδική Αραβία, εξελίσσεται σε εταίρο ο οποίος έχει την δυνατότητα να συμβάλει στην αντιμετώπιση της πολιτικής της Κίνας και της Ρωσίας, στην περιοχή της Αν. Μεσογείου και της Μ. Ανατολής, κυρίως λόγω της αντιπαραθέσεώς της με την Τουρκία, η οποία διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην εξυπηρέτηση των κινεζικών και ρωσικών σχεδίων στις υπόψη περιοχές. Παράλληλα είναι κατάλληλη περιφερειακή χώρα για την υποστήριξη της επεκτάσεως της Γαλλίας στην Ανατολική Μεσόγειο, το μεγαλύτερο εμπόδιο για την οποία αποτελεί η Τουρκία. Η Ελλάδα, με τις Στρατιωτικές Βάσεις που προσφέρει στις ΗΠΑ και την Γαλλία, αλλά και τις αγορές πολεμικού υλικού από αυτές, μετατρέπεται σε προκεχωρημένο φυλάκιο των συμφερόντων τους, και, παράλληλα, σε πολιτικό επίπεδο, αξιοποιεί, υπέρ αυτών τα πλεονεκτήματα που της παρέχει η γεωγραφική θέση της στα Βαλκάνια και η συμμετοχή της στην ΕΕ και το ΝΑΤΟ. Μάλιστα, σε συνδυασμό με τα υπάρχοντα

κοιτάσματα υδρογονανθράκων στην ελληνική ΑΟΖ και την μακροχρόνια αντιπαράθεσή της με την Τουρκία, σε όλα τα επίπεδα, εξελίσσεται σε απαραίτητο στρατηγικό εταίρο της Γαλλίας.

Οι ΗΠΑ, απελευθέρωσαν την αγορά των Φρεγατών BELHARRA από την χώρα μας, προκειμένου να μη χρεωκοπήσει η Naval Group, η οποία είχε ζωτική ανάγκη αυτό το συμβόλαιο με την Ελλάδα, ώστε να κρατήσει σε λειτουργία τα ναυπηγεία της. Όπως αποκάλυψε η γαλλική εφημερίδα LA TRIBUNE FRANCE, το 2020 οι ΗΠΑ, είχαν, εμποδίσει παρασκηνιακά, την χώρα μας να πραγματοποιήσει αυτή την αγορά, πιέζοντας την Ελλάδα να αγοράσει τις φρεγάτες LCS (Littoral Combat Ship) του αμερικανικού Πολεμικού Ναυτικού. Ο λόγος της απαγορεύσεως της αναβαθμίσεως του Πολεμικού Ναυτικού μας, είχε πολιτικά κίνητρα. Οι ΗΠΑ δεν ήθελαν να αποκτήσει η Ελλάδα υπεροπλία έναντι της Τουρκίας, στο Αιγαίο, κάτι το οποίο θα συνέβαινε με την αγορά των BELHARRA, που έφεραν τους στρατηγικούς πυραύλους MdCN ή SCALP NAVAL. Τελικά, η Γαλλία, δεν προσέφερε πάλι στην Ελλάδα τον πύραυλο Κρουζ MdCN, αφού αυτό το είχαν ήδη ακυρώσει οι ΗΠΑ. Αντ' αυτού, στην Συμφωνία που υπεγράφη με την Γαλλία οι ελληνικές Φρεγάτες IDF θα είναι εξοπλισμένες με 18 Αντιαεροπορικούς Πυραύλους Aster και 8 Πυραύλους Επιφανείας-Επιφανείας Exocet MM40 Block 3c. Έστω και έτσι όμως, οι Φρεγάτες Belharra, και οι ελληνικές Κορβέτες Gowind είναι εξαιρετικές Ναυτικές Μονάδες Μάχης. Οι Belharra, είναι ισάξιες των τουρκικών Φρεγατών “Κωνσταντινούπολη”, ενώ οι Gowind υπερिशύουν κατά πολύ των Τουρκικών Κορβητών Κλάσεως ADA και, σε συνδυασμό με την Μαχητική Ικανότητα (ναυτοσύνη) που διαθέτουν τα πληρώματά τους έναντι των Τούρκων, θα εξακολουθήσουν να κυριαρχούν στο Αιγαίο και την Ανατολική Μεσόγειο.

Από τα όσα έχουν ήδη εκτεθεί, γίνεται εμφανές ότι για πρώτη ίσως φορά, μετά την Ναυμαχία του Ναβαρίνου, τα συμφέροντα της Ελλάδος συμπίπτουν με εκείνα ισχυρών Δυνάμεων στην Ευρώπη, αλλά και σε ευρύτερο διεθνές επίπεδο. Δίδεται λοιπόν στην χώρα μας, μία πρώτης τάξεως ευκαιρία να αξιοποιήσει την παρούσα συγκυρία, προκειμένου να εξυπηρετήσει ορισμένα βασικά συμφέροντά της με μεγαλύτερη ευκολία απ' ότι συνέβαινε κατά το παρελθόν.

Το πρώτο από τα συμφέροντα αυτά είναι ο άμεσος καθορισμός της ΑΟΖ με την Κύπρο, ο οποίος θα μας επιτρέψει, να συμπεριλάβουμε σ' αυτή και το Καστελόριζο και να αποφύγουμε τα λάθη που διαπράξαμε κατά τον καθορισμό της ΑΟΖ με την Αίγυπτο και την Ιταλία, στον οποίο αποδεχθή-

καμε μειωμένη ΑΟΖ στα νησιά μας. Με τον τρόπο αυτόν, στηριζόμενοι στα καθοριζόμενα στο Διεθνές Δίκαιο της Θάλασσας, δεν επιτρέπουμε στην Τουρκία να αποκτήσει πρόσβαση στην περιοχή της Μεσογείου από την οποία διέρχονται οι ενεργειακές οδοί. Παράλληλα, διευκολύνεται η συνεργασία μας με την Κύπρο, για την εφαρμογή του Δόγματος του «Ενιαίου Αμυντικού Χώρου» Ελλάδος-Κύπρου.

Μας δίνεται η δυνατότητα να επεκτείνουμε τα χωρικά μας ύδατα στα 12 Ναυτικά Μίλια, χωρίς να φοβόμαστε ότι η Τουρκία θα τολμήσει να υλοποιήσει την απειλή της περί casus belli.

Μπορούμε να εμπλακούμε με μεγαλύτερη αποφασιστικά στις συζητήσεις για τα θέματα της Λιβύης και να απαιτήσουμε την κατάργηση του παρανόμου Τουρκολιβυκού Μνημονίου. Η συγκυρία είναι θετική, καθόσον, με την υπογραφή της Συμφωνίας ηλεκτρικής συνδέσεως με την Αίγυπτο, αυτή έχει έννομο συμφέρον να μην υπάρχει αναταραχή, λόγω παρεμβάσεων της Τουρκίας, σε μία περιοχή στην οποία βρίσκονται η ελληνική υφαλοκρηπίδα και η ελληνική ΑΟΖ, όπως αυτή έχει καθοριστεί, μέχρι την Ρόδο. Επί της ουσίας, δηλαδή, η Συμφωνία αυτή ακυρώνει το Τουρκολιβυκό Μνημόνιο.

Επίσης, έχουμε την ευκαιρία να ζητήσουμε από τις ΗΠΑ να αναγνωρίσουν, βάσει των προβλέψεων του Διεθνούς Δικαίου, την υφαλοκρηπίδα και την ΑΟΖ της χώρας μας, ώστε να μην έχουν ουσιαστικό αντίκρισμα οι σχετικές αντιρρήσεις της Τουρκίας.

Άλλη μία δυνατότητα την οποία πρέπει να εκμεταλλευθούμε, είναι η άσκηση πιέσεως στην ΕΕ για επιβολή ουσιαστικών και όχι φραστικών μόνον κυρώσεων στην Τουρκία, εξ' αιτίας της στάσεως που τηρεί απέναντι στην Κύπρο, την οποία, όχι μόνον δεν αναγνωρίζει αλλά και την απειλεί και παρεμβαίνει παράνομα οσάκις αυτή ασκεί τα κυριαρχικά της δικαιώματα σε περιοχές της ΑΟΖ της. Οι κυρώσεις αυτές υπάρχουν, αλλά η ΕΕ δεν θέλει να τις εφαρμόσει και μας εμπαίζει. Αξίζει να επισημανθεί πως μέχρι τώρα, το μόνο μέτρο που έλαβε η ΕΕ κατά της Τουρκίας, είναι επιλεκτικά μέτρα κατά δύο προσώπων, του επικεφαλής κι ενός υπαλλήλου της εταιρείας πετρελαίων της Τουρκίας ! Αποτελεί θέμα στοιχειώδους εθνικής αξιοπρεπείας ο τερματισμός της απαράδεκτης αυτής καταστάσεως. Οφείλουμε να επιβάλουμε στην ΕΕ είτε να εφαρμόσει κάποια από τα μέτρα που έχει ψηφίσει κατά της Τουρκίας, είτε να προτείνουμε εμείς νέα και να απαιτήσουμε την εφαρμογή τους. Έχουμε τα μέσα για να πιέσουμε. Απαιτείται όμως ανάλογη πολιτική βούληση.

Πλέον των παραπάνω, πρέπει να εκμεταλλευθούμε την Εταιρική Σχέση μας με την Γαλλία και να ακυρώσουμε την απαγόρευση που επέβαλαν οι ΗΠΑ να αποκτήσουμε τους στρατηγικούς πυραύλους (MdCN), SCALP NAVAL, βεληνεκούς 1000 χιλιομέτρων που ανατρέπουν υπέρ ημών, την ισορροπία Δυνάμεων στο Αιγαίο και την Μεσόγειο. Ακόμη και αν δεν αγοράσουμε, επί του παρόντος, αυτούς τους πυραύλους, επιβάλλεται να πιέσουμε ώστε, να εγκατασταθούν στις Φρεγάτες BELHARRA που έχουμε παραγγείλει, οι εκτοξευτές SYLVER A70, οι οποίοι, μπορούν να φέρουν, όχι μόνο τους πυραύλους ASTER που θα μας παραδοθούν, αλλά και τους SCALP NAVAL που μπορούμε να προμηθευθούμε στο μέλλον. Ανάλογη πρέπει να είναι και η επιδίωξή μας για την προμήθεια μεγαλύτερου αριθμού πυραύλων METEOR για τα RAFALE, οι οποίοι, λόγω του βεληνεκούς των 250 χλμ. που διαθέτουν και κυρίως της δυνατότητας να μην επιτρέπουν την πιθανότητα επιβίωσης στο εχθρικό αεροσκάφος (No Escape Zone) σε ακτίνα τουλάχιστον 60 χλμ., αποτελεί μεγάλο κίνδυνο για κάθε αεροσκάφος. Πολύ περισσότερο διότι, θα επιτρέπει στα RAFALE της Πολεμικής Αεροπορίας μας να εγκλωβίζουν και να πλήττουν τα Τουρκικά αεροσκάφη από πολύ μεγάλες αποστάσεις, χωρίς να βρίσκονται εντός βεληνεκούς των εχθρικών πυραύλων. Πρέπει να επιμείνουμε όχι μόνο για Επιχειρησιακούς λόγους αλλά και για πολιτικούς, δεδομένου ότι τα νέα όπλα που θα ενταχθούν στο οπλοστάσιό μας θα χρησιμοποιηθούν για, τουλάχιστον, 30 με 35 χρόνια. Ίσως και περισσότερα.

Έχουμε, συνεπώς, σημαντικές ευκαιρίες να προωθήσουμε και να κατοχυρώσουμε πολλά από τα εθνικά μας συμφέροντα και να παγιώσουμε μία κατάσταση που θα περιορίσει, σε μεγάλο βαθμό, προβλήματα που θα μας ταλαιπωρούν στο μέλλον. Για να γίνει όμως αυτό, απαιτείται πολιτική βούληση που δεν θα διακατέχεται από φοβικά σύνδρομα, αγκυλώσεις, πολιτική κατευνασμού της Τουρκίας, ούτε θα δεσμεύεται από οικονομικές και πολιτικές εξαρτήσεις που έχουν σχέση με διεθνή συμφέροντα και δίνουν προτεραιότητα σ' αυτά.

Αθήνα Νοέμβριος 2021.
Αντιστράτηγος ε.α Γεώργιος Επιτήδειος.

ΠΗΓΕΣ :

1. **Αυκός: Τι σημαίνει για τον κόσμο το σύμφωνο ΗΠΑ – Αυστραλίας – Ηνωμένου Βασιλείου κατά της Κίνας.**

https://www.huffingtonpost.gr/entry/aukus-ti-allazei-ston-kosmo-to-semfono-epa-aestralias-enomenoe-vasileioe-kata-tes-kinas_gr_6142f1fce4b0556e4dd4bd08.

2. **Το σύμφωνο ΑΥΚΥΣ ταράζει τα νερά σε Ινδικό και Ειρηνικό.**

<https://www.powergame.gr/leaders/132057/to-symfono-aukus-tarazei-ta-nera-se-indiko-kai-eiriniko/>.

3. **Και η Ρωσία αντιδρά στην ΑΥΚΥΣ: Με πυρηνοκίνητα υποβρύχια, η Αυστραλία γίνεται πυρηνική δύναμη.**

<https://economico.gr/kai-i-rosia-antidra-stin-aukus-me-pyrinokinita-ypovrychia-i-afstralia-ginetai-pyriniki-dynami/>.

4. **Τα πυρηνικά υποβρύχια της Αυστραλίας και η «περικύκλωση» της Κίνας.**

https://www.euro2day.gr/ftcom/ftcom_gr/article-ft-gr/2096766/ta-pyrhnika-ypovryhia-ths-aystralias-kai-h-perikykyk.html.

5. **Πώς Επηρεάζει Την Ευρώπη Η Συμμαχία ΑΥΚΥΣ;**

<https://idos.gr/pos-epireazei-tin-eyropi-i-symmachia-aukus/>.

6. **What is the AUKUS Alliance and what are its implications**

<https://www.theguardian.com/politics/2021/sep/16/what-is-the-aukus-alliance-and-what-are-its-implications>.

7. **“Βρώμικο” παιχνίδι των ΗΠΑ μπλόκαρε τις Βαλχάρες το 2020**

<https://iskra.gr/%CE%B2%CF%81%CF%8E%CE%BC%CE%B9%CE%BA%CE%BF%CF%80%CE%B1%CE%B9%CF%87%CE%BD%CE%AF%CE%B4%-CE%B9-%CF%84%CF%89%CE%BD-%CE%B7%CF%80%CE%B1-%CE%BC%CF%-80%CE%BB%CF%8C%CE%BA%CE%B1%CF%81%CE%B5/>.